

anden form for behandling, der er fagligt anbefalelsesværdig. Og det synes jeg ikke er klogt.

Jeg synes, vi skal give de muligheder, også familieorienteret behandling, samtalerterapi, alle mulige andre faglige tilbud. Dem skal vi have på klaviaturet og dele ud til de lokale kommuner, og så kan man lade dem vælge ud fra, hvad der er fagligt bedst.

I det omfang, de vælger at sende folk til nogle alkoholafvænningsklinikker, synes jeg, at det er en central opgave – som jeg også sagde til fru Sophie Hæstorp Andersen – at sikre, at de kommer hen et sted, hvor der er den fornødne kvalitet.

Kl. 17:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ministeren for sundhed og forebyggelse. Så er det fru Sophie Løhde som ordfører for Venstre.

Kl. 17:31

(Ordfører)

Sophie Løhde (V):

Grundlæggende vil jeg da indlede med at sige, at jeg synes, det er et meget sympatisk forslag, som Socialistisk Folkeparti her har fremsat. Dels indeholder forslaget nogle gode intentioner, som man et langt stykke hen ad vejen kun kan være enig med forslagsstillerne i, dels indeholder forslaget et fokus på et område, som det er vigtigt at der er stor politisk opmærksomhed omkring.

I Venstre er vi derfor også helt enige i, at ikke bare alkoholmisbrugere, men også dem, der berøres af misbruget, eksempelvis børn og partnere, skal have mulighed for rådgivning og behandling, og det må især ligge os alle på sinde, at det høje antal af børn og unge, som påvirkes af, at mor eller far drikker, får den nødvendige hjælp og støtte. Vi er derfor helt overordnet enige med forslagsstillerne i målet. Vi er bare ikke enige i de midler, der foreslås anvendt, og det er vel at mærke ikke de økonomiske midler, jeg her tænker på at vi ikke er enige med forslagsstillerne i.

Landets 98 kommuner har med kommunalreformen fået ansvaret for såvel forebyggelse, behandling som efterbehandling på alkoholområdet, og dermed har kommunerne også, som ministeren var inde på i sin tale, overtaget såvel ansvaret for som forpligtelsen til at kunne yde en helhedsorienteret indsats over for den enkelte såvel som dennes omgivelser. Med det ansvar følger naturligvis også en forpligtelse, men det er vel at mærke en forpligtelse for kommunerne,

og på den baggrund skal jeg heller ikke lægge skjul på, at vi finder, at det er en anelse problematisk, hvis vi fra centralt politisk hold går ind og dikterer, hvilken behandling den enkelte kommune skal tilbyde. Jeg kan da i øvrigt heller ikke komme i tanker om ret mange andre områder, hvor Folketinget direkte går ind og lovgiver om, hvilke konkrete behandlingsmetoder en behandlingssektor skal anvende.

Det er vel at mærke ikke det samme, som at vi ikke ser familieorienteret behandling som et relevant tilbud til familier, hvor enten den ene eller begge forældre har et alkoholmisbrug. Men det er udtryk for, at vi ønsker at fastholde fokus på den enkelte familie, ligesom det er udtryk for en anerkendelse af, at familier har behov for forskellige tilbud. Vores opgave fra Folketingets side er og bliver derfor fortsat at tilvejebringe de nødvendige rammer frem for at forsøge at fylde rammerne ud til mindste detalje, for det er der heldigvis andre, der er meget bedre til end Folketinget. Den opgave arbejder vi jo overordnet løbende på i fællesskab her i Folketinget, og igennem de seneste par år er alkoholbehandlingen da også blevet styrket ved, at regeringen sammen med satspuljepartierne har tilført kommunerne ekstra midler til området.

Via satspuljerne er der eksempelvis afsat ekstra 30 mio. kr. om året til fripladser på dag- og døgninstitutioner for alkoholmisbrugere. Herudover er der særlig i forhold til børn i misbrugsfamilier igennem de sidste 4 år blevet afsat i alt 55 mio. kr. fra satspuljen til børne- og familiesagkyndige i kommunerne, og det går jo bl.a. ud på at uddanne personale i daginstitutioner og skoler til rutinemæssigt at have fokus på børn i familier med alkoholproblemer i forhold til den forebyggende indsats. Derudover er der også, som ministeren var inde på i sin tale, afsat penge gennem satspuljen til det landsdækkende projekt TUBA, som er et tilbud til unge, der er vokset op i en familie med alkoholmisbrug.

Foruden den ekstra økonomiske håndsrækning til kommunerne synes jeg da også, det er værd at fremhæve, som ministeren også gjorde, at Sundhedsstyrelsen sidste år udsendte et rådgivende materiale til kommunerne, herunder en decideret alkoholpolitisk handleplan, således at kommunerne fik indsigt i den nyeste viden på området, samtidig med at kommunerne fik konkrete redskaber i form af en håndbog til at tilrettelægge indsatsen efter.

Men helt overordnet er det altså grundlæggende vores opfattelse, at vi hverken kan eller